

Drage tretješolke, dragi tretješolci in dragi starši,

ta teden bo že tri tedne odkar smo se zadnjič skupaj pogovarjali, se smejali, igrali in si nagajali.

2. aprila je svetovni dan mladinske književnosti. Ravno zato bomo v tem tednu podaljšanega bivanja na daljavo brali zgodnico Cvetke Sokolov *Se bosta že sporazumela*, pesmici Nika Grafenauerja *Trd oreh* in Barbare Gregorič Gorenc, *Bolan medvedek*.

Na spodnji povezavi najdete zvočni posnetek omenjene zgodnice <https://www.lahkonocnice.si/pravljice/se-bosta-ze-sporazumela> in še ogromno drugih lepih zgodbic <https://www.lahkonocnice.si>.
Prosimo starše, da vam pomagajo zavrteti zvočni posnetek.

Ker so vaši starši prijazni in vam vsak dan skuhajo dobro kosilo, si tudi oni zaslužijo pozornost.

Po kosilu jih povabite na kavč, vi pa jih nagradite tako, da jim vsak dan preberete novo besedilo.

Postavite se v vlogo učiteljice/učitelja, vaši starši pa bodo učenci.

Da boste preverili, ali so vas pozorno poslušali in sledili vsebini, jim na koncu zastavite par vprašanj.

Se bosta že sporazumela / Cvetka Sokolov

Princeski Katarini se ni niti sanjalo, da v sosednjem kraljestvu divja vojna in da ljudje bežijo pred njo v deželo, ki ji je vladal njen oče.

V njenem svetu je bilo vse na svojem mestu. Dokler ... Dokler ni princeska Katarina nekega jutra stopila v jedilnico in za svojo mizico zagledala nepoznanega otroka. To jo je tako osupnilo, da je pozabila, da bi morala najprej reči »dobro jutro«.

»To je moja mizica!« je zaklicala jezno. Otrok se je zdrznil in prestrašeno pogledal kralja.

»Katarina!« sta zgroženo v en glas vzkliknila oče-kralj in mama-kraljica. »Že stokrat sem vama povedala, da nočem nobenega bratca! Še sestrice ne!« je zacepetala princeska. »Saj ni bratec,« je odvrnila kraljica. »Kaj pa potem dela pri nas?« je osorno vprašala princeska.

»Tako naj gre domov k svojim staršem!«

»Nima doma,« je rekla kraljica. »Nima doma?« Kraljica je prikimala. »In njegovi starši so pogrešani,« je dodal kralj. »Zato bo nekaj časa pri nas.« »Dokler ne najdemo njegovih staršev,« ga je dopolnila kraljica. »Bodi prijazna z njim. Žalosten je in prestrašen. In ne razume našega jezika.«

Princeska Katarina je zavihala nos: »Nočem, da sedi za mojo mizico! Preveč je umazan!«

»Samo bolj temne polti je,« je pojasnila vzgojiteljica in učiteljica Marta, ki je stala ob strani.

»No, daj, pozdravi ga. Ime mu je Azib.« Katarina je z odporom prikimala dečku. »Ko bi vsaj znal govoriti po naše,« je zagodrnjala, »da bi se z njim lahko pogovarjala.«

Če je dobro pomislila, jo je najbolj motilo prav to – da Azib ne razume niti besedice njenega jezika. Vsaj »dober dan« in »prosim« in »hvala« bi se lahko naučil!

»Z njim bi se lahko pogovarjala tudi, če bi ti znala njegov jezik,« je pripomnil kralj in vstal od mize. Veliko dela ga je čakalo. »Se bosta že sporazumela.«

Azib se hrane ni niti dotaknil. Strmel je v prazno in molčal. Tudi kosila ni jedel.

»Kako bi se počutila jaz, če bi v tuji deželi nenadoma ostala brez mame ali očeta? Brez obeh?!« je prvič prešinilo princesko Katarino. »Naj mu bo,« si je rekla in vprašala Aziba, kolikor je mogla prijazno: »Se greš igrat?« Začudeno jo je pogledal in skomignil. Princeska je stavek ponovila v francoščini in nemščini. A tudi teh dveh jezikov Azib ni razumel. To je Katarino znova vznejevoljilo. »Ampak očka pričakuje, da se bova nekako sporazumela,« se je spomnila. Kaj ji je preostalo drugega, kot da se potruji? – Aziba je na rahlo prijela za roko in ga potegnila za seboj. »Se greva žogat?« ga je vprašala in v roke vzela žogo, ki jo je prejšnji dan pustila ležati ob jasminovem grmu. Azib je komaj opazno prikimal. Izkazalo se je, da je odličen lovilec žog! Zvečer je pojedel prvi grižljaj. »Spal bo v tvoji sobi,« je rekla kraljica. »O ne, to pa ne!« se je uprla Katarina. »Samega bi ga bilo gotovo strah,« je rekel kralj. »Veliko hudega je doživel. Paziti moramo nanj.« Ker ima kralj vedno zadnjo besedo, je bilo tudi tokrat po njegovo.

Čeprav Azib ni razumel vsebine pravljičice za lahko noč, ki jo izbrala vzgojiteljica Marta, je bilo videti, da ga Martin glas pomirja. Še preden je prišla do polovice, je zaspal. Tudi v naslednjih dneh je šel Azib princeski Katarini predvsem na živce.

»Kdaj se bo že naučil našega jezika?!« se je jezila pri sebi. Po drugi strani si je morala priznati, da se je bolj zabavno igrati z njim kot z Marto – našel je najbolj nenavadna skrivališča, iz lesa je znal izdelati čudovite figurice in prelepo je pel. Princeski je z rokami

pokazal ali narisal, kaj pomenijo ključne besede v pesmih. Nekaj si jih je celo zapomnila! Njegove pesmi so bile večinoma žalostne.

Tistega jutra, ko je kralj pri zajtrku oznanil, da so našli Azibove starše in da bo Azib odslej spet živel z njimi, je princeska Katarina planila je v jok. »A ne bi mogel ostati pri nas?« je hlipala. »Ravno sem se navadila nanj.« »O, saj se bosta še družila,« je rekel kralj. »Z

Azibovimi straši smo se dogovorili, da bo tudi njega poučevala Marta.« Princeska Katarina je skočila je k očetu in ga objela. Ko se je umaknila, je to storil še Azib. Potem je objel še kraljico in Katarino.

Azib že nekaj časa ne uporablja smo rok in svinčnika, kadar hoče kaj povedati. In včasih mu princeska Katarina odgovori v njegovi materinščini! Na urniku je namreč nov tuji jezik. No, tuj je za princesko Katarino. Poučuje ga prijazna gospa, ki je prav tako pobegnila iz sosednje države, kjer žal še vedno divja vojna. Učiteljica Marta tega jezika ne zna, je pa izkoristila priložnost in se pridružila mladima učencema.

Pravijo namreč, da več jezikov znaš, več veljaš.

Ali se bosta Azib in Katarina nekoč poročila, pa je še prezgodaj reči.

Vprašajte jih:

1. Kdo je Katarina?
2. Kako je bilo ime dečku, ki je prišel h Katarini?
3. Zakaj je deček prišel h Katarini domov?
4. Kako se je Katarina do dečka obnašala? Bi se morala obnašati drugače?

Starši: Pogovor z otroki napeljite tako, da lahko vsak izmed nas zasede mesto Aziba in njegove družine. Ker se sami soočajo z ogromno težavami (neznanje jezika, iskanje novega domovanja, ločitev od družine in prijateljev ...), je vsakršna pomoč njim dobrodošla.

Vzgajanje otrok v sprejemanje drugačnih ljudi je ogromna popotnica za življenje! Imejmo v mislih: Če sejemo dobroto, bomo dobroto drugih tudi sami deležni.

Niko Grafenauer: Trd oreh

Pedenjped ima skrbi,
glava ga od njih boli.
Izpod čela mrko gleda,
ves nemiren se preseda.

Melje z usti, šteje s prsti,
sproženimi v strumni vrsti.
A vse to nič ne pomaga,
trd je oreh, težka zmaga.

Pa si roke v žep potlači
in po sobi zakorači.
Že tri dneve ga teži,
koliko je tri krat tri.

Vprašajte jih:

1. Kakšne skrbi ima Pedenjped?
2. Koliko časa ga že tarejo skrbi?
3. Koliko je 3×3 ?

Starši: Pespica je odlično izhodišče za vaje iz poštevanke.

 $1 \times 1 = 1$ $1 \times 2 = 2$ $1 \times 3 = 3$ $1 \times 4 = 4$ $1 \times 5 = 5$ $1 \times 6 = 6$ $1 \times 7 = 7$ $1 \times 8 = 8$ $1 \times 9 = 9$ $1 \times 10 = 10$ 	 $2 \times 1 = 2$ $2 \times 2 = 4$ $2 \times 3 = 6$ $2 \times 4 = 8$ $2 \times 5 = 10$ $2 \times 6 = 12$ $2 \times 7 = 14$ $2 \times 8 = 16$ $2 \times 9 = 18$ $2 \times 10 = 20$ 	 $3 \times 1 = 3$ $3 \times 2 = 6$ $3 \times 3 = 9$ $3 \times 4 = 12$ $3 \times 5 = 15$ $3 \times 6 = 18$ $3 \times 7 = 21$ $3 \times 8 = 24$ $3 \times 9 = 27$ $3 \times 10 = 30$ 	 $4 \times 1 = 4$ $4 \times 2 = 8$ $4 \times 3 = 12$ $4 \times 4 = 16$ $4 \times 5 = 20$ $4 \times 6 = 24$ $4 \times 7 = 28$ $4 \times 8 = 32$ $4 \times 9 = 36$ $4 \times 10 = 40$ 	 $5 \times 1 = 5$ $5 \times 2 = 10$ $5 \times 3 = 15$ $5 \times 4 = 20$ $5 \times 5 = 25$ $5 \times 6 = 30$ $5 \times 7 = 35$ $5 \times 8 = 40$ $5 \times 9 = 45$ $5 \times 10 = 50$
 $6 \times 1 = 6$ $6 \times 2 = 12$ $6 \times 3 = 18$ $6 \times 4 = 24$ $6 \times 5 = 30$ $6 \times 6 = 36$ $6 \times 7 = 42$ $6 \times 8 = 48$ $6 \times 9 = 54$ $6 \times 10 = 60$ 	 $7 \times 1 = 7$ $7 \times 2 = 14$ $7 \times 3 = 21$ $7 \times 4 = 28$ $7 \times 5 = 35$ $7 \times 6 = 42$ $7 \times 7 = 49$ $7 \times 8 = 56$ $7 \times 9 = 63$ $7 \times 10 = 70$ 	 $8 \times 1 = 8$ $8 \times 2 = 16$ $8 \times 3 = 24$ $8 \times 4 = 32$ $8 \times 5 = 40$ $8 \times 6 = 48$ $8 \times 7 = 56$ $8 \times 8 = 64$ $8 \times 9 = 72$ $8 \times 10 = 80$ 	 $9 \times 1 = 9$ $9 \times 2 = 18$ $9 \times 3 = 27$ $9 \times 4 = 36$ $9 \times 5 = 45$ $9 \times 6 = 54$ $9 \times 7 = 63$ $9 \times 8 = 72$ $9 \times 9 = 81$ $9 \times 10 = 90$ 	 $10 \times 1 = 10$ $10 \times 2 = 20$ $10 \times 3 = 30$ $10 \times 4 = 40$ $10 \times 5 = 50$ $10 \times 6 = 60$ $10 \times 7 = 70$ $10 \times 8 = 80$ $10 \times 9 = 90$ $10 \times 10 = 100$

Barbara Gregorič Gorenc: Bolan medvedek

Moj medvedek je bolan.
Od mene je dobil norice.
V postelji je že ves dan;
sploh se ne dotakne žlice.

Poln je nadležnih pik.
(Moj flomaster jih je risal.)
Resno gleda ga zdravnik –
kaj medvedku bi predpisal?

Joj, kako me že skrbi!
Poslušamo še srčni utrip ...
Za kožušček, ki srbi,
bo pralni prašek za posip!

Vprašajte jih:

1. Kakšno bolezen ima medvedek?
2. Kako je dobil to bolezen?
3. Kako se bo rešil boleznii?

Starši: Pesmica je odlično izhodišče, da se pogovorite o situaciji, ki nas trenutno obkroža. Celoten svet je zajel zelo nevaren koronavirus, ljudje po vsem svetu pa se trudijo iskati zdravilo zanj.

Lepo vas pozdravljam in vam želim lep teden.
Učiteljica Urša